

INVENTORIES

موجودیها

Importance of inventories

Inventories of goods held for sale is a major part of the total assets of merchandising and manufacturing enterprises. While merchandising units hold inventory of goods for sale only, manufacturing companies hold inventories of raw material, work in process beside finished goods inventory.

اهمیت موجودیها

موجودی کالاهای نگهداری شده برای فروش قسمت مهمی از جمع دارایی های شرکتهای بازرگانی و صنعتی است. در حالیکه واحدهای تجاری تنها موجودی کالای آماده برای فروش را نگهداری می کنند، شرکتهای صنعتی موجودی های مواد خام و کار در جریان ساخت را نیز در کنار موجودی کالای ساخته شده نگهداری می کنند.

In addition, inventory determination plays an important role in matching expired costs with revenues of the period. An error in the ending inventory of one period will automatically cause an equal error in the beginning inventory of the next period. Such errors are said to be self-correcting or counterbalancing over a two-year period.

علاوه بر آن، تعیین موجودیها نقش مهمی در تطابق هزینه های منقضی شده و درآمدهای دوره بازی می کند. یک اشتباه در موجودی پایانی یک دوره خود به خود باعث ایجاد یک اشتباه مشابه در موجودی ابتدای دوره بعد می شود. چنین اشتباهاتی را خود به خود اصلاح شونده یا موازنه شدنی بعد از یک دوره دو ساله گویند.

Accounting for Inventories

Accounting for merchandise inventory involves three tasks: 1) calculating the cost of units purchased 2) determining the number of units on hand, and 3) allocating costs between units on hand and units sold.

حسابداری موجودی ها

حسابداری موجودی های تجاری شامل ۳ مرحله است: ۱) محاسبه بهای کالاهای خریداری شده ۲) تعیین تعداد واحدهای موجود ۳) تخصیص بها بین واحدهای موجود و واحدهای فروخته شده

Cost of Units Purchased

The cost of units purchased usually includes three items: 1) the list price of the goods; 2) less any trade, quantity, and cash discounts; and 3) plus the cost of freight-in. Purchases may be recorded using the gross method or the net method. The cost of units returned is not considered as part of the purchase cost. When goods are purchased as a basket, the total price paid for goods is allocated to items in the basket purchased to find the cost of each item.

بهای کالاهای خریداری شده

بهای کالاهای خریداری شده معمولاً شامل ۳ قلم است: ۱) فهرست قیمت کالاها ۲) کسر هرگونه تخفیف تجاری، تعدادی و نقدی و ۳) علاوه هزینه حمل به داخل. خریدها ممکن است با استفاده از روش ناخالص یا روش خالص ثبت شوند. بهای کالاهای مرجوعی به عنوان بخشی از بهای خرید در نظر گرفته نمی شود. زمانی که کالاها بصورت یک مجموعه خریداری شود، برای یافتن بهای هر قلم، جمع مبلغ پرداخت شده به اقلام موجود در مجموعه خریداری شده تقسیم می شود.

Number of Units on Hand

To determine the physical units on hand, they must be counted physically and care must be given to goods in transit and consignment arrangements. Units purchased FOB shipping point must be included in ending inventory even though not yet received. Goods purchased FOB destination are included only after they have been received. Goods in on consignment are excluded from ending inventory because they are the legal property of another company, the consignor. Goods out on consignment must be included in ending inventory because they belong to the firm even though they are not physically present.

تعداد واحدهای موجود

برای تعیین واحدهای فیزیکی در دست، آنها باید بصورت فیزیکی شمارش شوند و توجه ضروری به کالاهای در حال حمل (کالاهای عبوری) و موافقتنامه های حمل (موافقتنامه کالاهای امانی) بشود. کالاهای خریداری شده با فوب نقطه ارسال حتی اگر هنوز دریافت نشده باشند باید در موجودی پایان دوره لحاظ شوند. کالاهای خریداری شده براساس فوب مقصد تنها بعد از دریافت شدن در موجودی منظور می شوند. کالاهای ورودی در حال حمل از موجودی پایان دوره مستثنی می شوند زیرا از لحاظ قانونی به عنوان دارایی شرکت دیگری به شمار می روند. کالاهای خروجی در حال حمل باید در موجودی پایان دوره منظور شوند زیرا آنها به شرکت تعلق دارند حتی اگر بصورت فیزیکی موجود نباشند.

Assigning Costs to Units Sold

There are four generally accepted methods of assigning costs to the units on hand and units sold: 1) first-in, first-out; 2) last-in, first-out; 3) weighted average; and 4) specific identification. The FIFO method assumes that goods are used in the order in which they are purchased. While LIFO first matches the cost of the last goods purchased against revenue. The average cost method (or moving average method in perpetual system) prices items in the inventory on the basis of the average cost of all similar goods available for sale during the period. Each of these three methods is based on a specific assumption about the flow of costs of merchandise through an enterprise. The fourth method, however, is in accord with the actual flow of goods through the enterprise and calls for identifying each item sold and each item in the inventory. Under identical conditions, each method will yield a different gross profit.

تخصیص بها به کالای فروخته شده

چهار روش عمومی پذیرفته شده برای تخصیص بها به واحدهای موجود و واحدهای فروخته شده وجود دارد: ۱) اولین صادره از اولین وارده ۲) اولین صادره از آخرین وارده ۳) میانگین موزون ۴) شناسایی ویژه. در روش فایفو فرض بر این است که کالاها به ترتیبی که خریداری می شوند، استفاده می شوند. در حالی که در روش لایفو ابتدا بهای آخرین کالاهای خریداری شده در مقابل درآمد قرار می گیرد. روش بهای میانگین (یا روش میانگین متحرک در سیستم دائمی) قیمت اقلام موجودی بر اساس بهای میانگین تمام کالاهای مشابه آماده برای فروش در طول دوره مشخص می شود. هر یک از این سه روش بر مبنای یک فرض خاص از جریان هزینه های کالا در یک شرکت قرار دارد. اما روش چهارم که طبق جریان واقعی کالاها در شرکت است و بر مبنای شناسایی هر کدام از اقلام فروخته شده و اقلام موجود قرار دارد. در شرایط برابر، هر یک از این روشها یک سود ناخالص متفاوت حاصل خواهد شد.

Inventory Systems

Any of the four methods may be applied in a perpetual or a periodic inventory system. In a perpetual system, the cost and the number of units on hand are known at all times. In a periodic system, however, the ending inventory is determined only at the end of each period.

سیستمهای موجودی

هریک از چهار روش در یک سیستم موجودی دائمی یا ادواری ممکن است بکار برده شوند. در یک سیستم دائمی، بها و تعداد واحدهای موجود در هر زمان قابل شناسایی است. اما در یک سیستم ادواری موجودی پایان دوره تنها در پایان هر دوره شناسایی می شود.

Other Valuation Basis

If the market price of an item in the inventory is declined below its cost, the lower of cost or market rule (LCM) is used to value the inventory for financial reporting purposes. In using LCM, the replacement cost of inventories is compared with their original cost and the lower is used to value the inventories whenever the replacement cost of inventories is between upper and lower boundaries. Otherwise, ceiling (roof) or floor is compared with the original cost and again the lower is used to value the inventories. The LCM may be applied to each item in the inventory, to major classes or categories, or to the inventory as a whole.

مبناهای دیگر ارزیابی

اگر قیمت بازار یک قلم از موجودی ها به زیر بهای تمام شده آن کاهش یابد، قانون اقل بهای تمام شده یا قیمت بازار (LCM) برای ارزشیابی موجودی ها برای مقاصد گزارشگری مالی استفاده می شود. وقتی که روش LCM مورد استفاده قرار می گیرد، بهای جایگزینی با بهای اصلی مقایسه می شود و هر کدام که کمتر بود برای قیمت گذاری مورد استفاده قرار میگیرد به شرطی که بهای جایگزینی بین سقف بالا و پایین باشد. در غیر اینصورت سقف یا کف با بهای اصلی مقایسه می شود و دوباره مبلغ کمتر برای قیمت گذاری موجودیها استفاده می شود. LCM ممکن است برای یک قلم موجودی، کلاسها یا طبقه بندی های مهم یا برای کل موجودی ها بصورت یکجا بکار رود.

Methods of Inventory Estimation

When taking a physical inventory or maintaining perpetual inventory records is impractical or impossible, two methods of estimating inventories may be used: 1) the retail method, and 2) the gross profit method. The former is based on the ratio of the cost of goods available for sale and the retail price of the same goods whereas the later is based on the historical relationship of the gross profit to the dollar amount of sales.

روشهای برآورد موجودی

زمانی که گرفتن یک موجودی فیزیکی یا نگهداری ثبتهای سیستم دائمی غیرعملی یا غیرممکن باشد، دو روش برای برآورد موجودیها ممکن است که استفاده شود: ۱) روش ارزیابی به بهای خرده فروشی و ۲) روش سود ناخالص. اولی بر اساس نرخ بهای کالاهای آماده برای فروش و بهای خرده فروشی کالاهای مشابه می باشد، در حالی که بعدی بر اساس ارتباط قبلی سود ناخالص و مبلغ نقدی فروش است.

این متن مربوط به درس یازدهم کتاب ENGLISH FOR THE STUDENT OF ACCOUNTING آقای عبدالرضا نالانه می باشد